

[Stumph.]

Jeg vil udtale Haabet og Ønsket om, at den kommende Lov maa blive administreret i den Aand, hvori den bliver givet, og derved bidrage til at lette den Byrde, som ved disse Indkaldelser er lagt paa mange Menneskers Skuldre.

Med disse Bemærkninger kan jeg paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting. Da der fra visse Sider er Ønske om en kort Udvalgsbehandling af Sagen, skal jeg imidlertid, naar Forhandlingerne her i Salen er sluttet, foreslaa Nedsættelse af et Udvalg.

Bækgaard: Anledningen til dette Lovforslags Fremkomst er jo de ekstraordinære Indkaldelser, som finder Sted i disse Dage. Skønt det vel har været forudset, at noget saadant kunde indtræffe, og der i Loven om offentlig Forsorg er indsat Bestemmelser, som tager Sigte paa økonomisk Erstatning til den Forsørger, som bliver indkaldt og derved berøves Muligheden for at opfylde sine Forsørgerpligter, har man ved nærmere Overvejelse fundet, at de givne Bestemmelser var utilstrækkelige til i alle Tilfælde at afgive Hjæmmel for at yde den Erstatning, som synes rimelig og paakrævet under saadanne Forhold.

Lovforslaget er Udtryk for Regeringens Opfattelse i saa Henseende, og jeg skal straks sige, at mit Parti er enig i den Opfattelse og derfor i Hovedsagen kan tilsige Forslaget Støtte og medvirke til dets Gennemførelse. Selv om det kan siges, at man herved ændrer den Paragraf, som tager Sigte paa det omhandlede Formaal, før den har staaet sin Prøve i Praxis, gaar vi gerne med dertil, idet vi, som sagt, er enige i, at Formaalet ikke fyldestgøres tilstrækkeligt inden for den Ramme, som den nuværende § 281 sætter med Sygekasseydelse som Grundlag. I Bemærkningerne til det i sin Tid fremsatte Forslag til Loven om offentlig Forsorg siges det om denne § 281, at deri skal der ogsaa være en Animering til Medlemskab i Sygekasserne. Hvorvidt Bestemmelsen har haft nogen Betydning i saa Henseende, ved jeg ikke, det er vist ikke megen. Men sikkert er det, at naar man finder Rammerne for snævre, skal man ikke oprettholde disse. Lovforslaget tilsigter altsaa at gaa bort fra dette Grundlag og dette Hensyn til Sygekasserne, foruden at det i betydelig Grad modererer Hensynet til Transgmomentet ved at udvide Grænserne for de Forhold, der kan komme i Betragtning som Grundlag for Ydelse af Hjælp. Hvorvidt man i Enkelt-

heder har truffet det rigtige, kan der maaske være Grund til at overveje, men vi kan, som sagt, give Tilslutning til Forslagets Hovedformaal.

Med Hensyn til hvem der skal bære Udgifterne, sker der ogsaa en Ændring. Efter den hidtidige § 281 refunderes Udgifterne fuldt ud af Statskassen, men efter Lovforslaget, som det her foreligger, indskrænkes dette til fire Syvendedele, hvorefter Resten udredes af Kommunerne, saa at een Part bæres af Udligningsfonden, en anden af Refusionsforbundet og en tredie af Opholds-kommunen. Denne Deling bevirker, at der maa indføres Ændringer i adskillige Paragraffer i Loven om offentlig Forsorg, som det ogsaa er sagt i Bemærkningerne. Man spørger uvilkaarligt sig selv: Er det nødvendigt med denne Deling? Tjener den noget nyttigt Formaal? Naar Staten efter den gamle Paragraf har Refusionspligt, hvorfor saa ikke lade dette Forhold fremdeles være gældende? Kommunerne er jo haardt nok belastede i Forvejen. Man kan maaske sige, at Kommunerne har nogen Indflydelse paa disse Udgifters Størrelse, men denne Indflydelse bliver vist meget ringe; den synes i alt Fald ikke at blive saa stor, at det skulde berettigt til at paalægge Kommunerne tre Syvendedele af Udgifterne. Vi havde derfor hellere set, at de hidtil gældende Refusionsbestemmelser var blevet bibeholdt, eller at Kommunerne havde faaet en mindre Part paalagt end den foreslaaede. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om der ikke er Mulighed for en Ændring paa det Punkt. Jeg synes, det vilde være rimeligt, og jeg vil gerne anbefale, at der foretages en Ændring her.

Der er altsaa Punkter, som vi kunde ønske overvejet nærmere, og i den Anledning ønsker vi en kort Udvalgsbehandling. Vi er selvfølgelig indstillede paa, at den bliver kort. I Hovedsagen er vi enige i, at Lovforslaget bør fremmes, men jeg vil gerne henstille til Ministeren, at han tager de Punkter, som jeg har paapeget, under Overvejelse og eventuelt medvirker til at indføre Ændringer paa disse Omraader.

Jørgen Jørgensen: Mit Partis Indstilling over for dette Lovforslag er naturligvis velvillig. Det er fremsat, fordi der har vist sig saadanne Mangler ved vort Beredskab, at det har været nødvendigt at paalægge den lille Del af vore unge Mennesker, som nu indkaldes, en ekstra Byrde ud over den, de har i Forvejen med Hensyn til de almindelige Indkaldelser.

Vi er imidlertid af den Opfattelse, at